

Finansudvalgets Ordfører og af Ordføreren her, kunne meget godt forliges med hinanden. Statsbanedriften er jo et i økonomisk Henseende meget vigtigt og stort Spørgsmaal, der har særlig Interesse for Befolkningen og ikke alene for Befolkningen i Almindelighed, men ogsaa for Statskassen og for de mange Mennesker, som have taget Tjeneste under Statsbanedriften. Der er jo ikke mindre end 6—7000 Mennesker, der ere ansatte ved de danske Statsbaner, og for disse Personer har det ikke liden Interesse at vide, om de ere løbte eller solgte. Den ærede Minister syntes, at det kunde være ligegyldigt for Personalet, enten der opførtes en rund Sum, som Administrationen kunde fordele imellem Funktionærerne, eller om der bliver normeret en fast Løn for alle de ansatte gennem alle Klasser.

Jeg deler ikke denne Opfattelse. Jeg tror, at det Personale, som er ansat i Statsbanernes Tjeneste, vil være bedre tjent med at faa en fast Løn normeret for alle Lønningsklasser end at være overladt mere eller mindre til Administrationens Vilkaarlighed, men det forbausede mig i det hele taget, at den ærede Minister tog saa barsk paa de Indstillinger, der her foreligge fra Flertallet. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at dette Lovforslag egentlig indeholder Stof til 3 forskellige Lovemner, nemlig til en organisatorisk Lov, en Lønningslov og en Pensionslov. Alle disse Spørgsmaal staa selvfølgelig i den nøjeste Forbindelse med hinanden, og derfor ere de blevne behandlet under en fælles Lov, men jeg vil dog spørge den ærede Minister, da han synes at være saa utilfreds med Flertallets Indstillinger i det hele taget, om han kan vise Eksempel paa, at en dansk Minister i det Tidrum, vi have haft den fri Forfatning, nogen Sinde har forelagt en Lønningslov og en Pensionslov, som i den Grad er bleven modtagen med Belvilje og accepteret af Flertallet, som Tilfældet er med det foreliggende Lovforslag, for saa vidt det vedrører Lønnings- og Pensionslov for det ved de danske Statsbaner ansatte Personale. Jeg kender ikke noget Eksempel i den Henseende, og det Spørgsmaal har selvfølgelig været alvorlig prøvet i Udvalget, om det ogsaa var rigtigt at gaa med til saa høje Lønninger, som man her er naaet til. Naar man alligevel er naaet til at godkende de Lønninger, som man har normeret, vil jeg for mit Vedkommende — og jeg tror ogsaa at kunne gøre det for Flertallets Vedkommende — forvare mig imod de Konsekvenser, som den ærede Minister synes at ville ulede deraf med Hensyn til Lønninger for andre Brancher. Naar vi

have indstillet disse Lønninger, som vi her have indstillet, er det i det hele taget, fordi Jærnbantjenesten efter Udvalgets Formening stiller store Krav, og det baade i legemlig og aandelig Henseende, til de forskellige Funktionærer, saaledes at dette Arbejde paa Grund af den lange Tjeneste, paa Grund af Mattjeneste o. s. v. maa anses for at være mere opslidende end en tilsvarende Tjeneste i andre Stillinger, og vi have dernæst ønsket, at man navnlig for Administrationen til enhver Tid kunde knytte saa dygtige og gode Kræfter til Statsbanedriften som muligt og har derfor ikke villet nedsette de foreslaaede Lønninger, men jeg vil gentagende forvare mig imod, at det skulde være et Præcedens, saa at man maatte i en nær Fremtid skulde komme med ministerielle Lønningslove eller Lønningslove for andre Brancher og sige, at nu havde man jo normeret saadanne Lønninger for Statsbanerne og derved skabt et Præcedens, som skulde gælde ogsaa i andre Forhold. Jeg tror, at Forholdene her ere en hel Del anderledes end i andre Stater, og at det berettiger til her at gøre en Undtagelse. Vi have nemlig her ikke blot i alt væsentligt tiltraadt Ministerens Forslag om Lønninger til de forskellige Funktionærer ved Statsbanerne, men Udvalget er ogsaa paa forskellige Punkter gaaet ikke saa lidt videre i Retning af at forbedre visse Funktionærers Lønningsvilkår. Vi have saaledes for Kontorassistenternes Vedkommende foreslaaet, at der for første Klasse Kontorassistenters Vedkommende stilles dem en Lønningsforbedring i Udsigt efter 5 Aars Tjeneste af 300 Kr. aarlig, en Lønningsforbedring, som ikke haves efter det bestaaende Lønningsreglement. Grunden dertil er den, at disse Funktionærer ere mindre heldig stillede, idet de i en meget ringe Grad have Udsigt til at avancere, og jeg skal i Forbindelse dermed tillade mig at indskyde en anden Bemærkning. Jeg tror, det er rigtigt, det kommer frem her; den høitærede Minister har jo hørt saa mange Klager, saa kan han vel ogsaa høre een til. Hvad jeg vilde bemærke, er det, at der ude i Centraladministrationen er Misforhold med, at der bliver antaget ikke saa saa juridiske Kandidater, som med stor Væhede komme ind som Assisterer, og som saa avancere op til Fuldmægtige og for enkelte Vedkommende til Kontorchefer. Det er jo ikke saa underligt, at det kan være skodende for de Mænd, som have ofret deres hele Liv, saa godt som al Tid og Kraft paa Virksomheden i Statsbanedriftens Tjeneste, at se sig forbigaaede i Løbet af saa Aar af juridiske Kandidater, som antages uden forud-